Instruccions generals

- L'examen consta de 2 parts. La primera consisteix en l'anàlisi d'un text, i la segona consta de 3 preguntes.
- En la primera part, l'alumne pot escollir entre dos textos i ha de respondre: a) Context històric, social i cultural. b) Identificació del tema concret i de la tesi sostinguda al text. c) Explicació ordenada, clara i precisa de les idees fonamentals contingudes al text i de la relació entre aquestes.
- En la segona part, l'alumne ha de respondre 3 preguntes; en el cas de la tercera (2.3), pot escollir entre dues opcions.
- Es valorarà la coherència, la cohesió i la correcció gramatical, lèxica i ortogràfica, així com la presentació.
- Puntuació: vegeu les diferents parts de l'examen. Temps per fer l'examen: 90 minuts.
- Material que es pot utilitzar per contestar la prova: l'examen s'ha de contestar amb bolígraf blau o negre.
- Material auxiliar: no es pot utilitzar cap altre material.

PART 1. Triau un, i només un, d'aquests dos textos.

Analitzau el text incloent en l'anàlisi aquests elements:

a) Context històric, social i cultural. (1 punt)

b) Identificació del tema concret i de la tesi sostinguda al text. (1 punt)

c) Explicació ordenada, clara i precisa de les idees fonamentals contingudes al text i de la relació entre aquestes. (2 punts)

«La virtut consisteix en un hàbit electiu consistent en un terme mitjà relatiu a nosaltres, determinat per la raó i per aquella per la qual decidiria l'home prudent. És un terme mitjà entre dos vicis, un per excés i un altre per defecte, i també per quedar curt en un cas i per sobrepassar en un altre el límit just entre les passions i les accions, mentre que la virtut troba i escull el terme mitjà. Per això, des del punt de vista de la seva entitat i de la definició que enuncia la seva essència, la virtut és un terme mitjà, però des del punt de vista d'allò que és millor i del bé, la virtut és un extrem».

Aristòtil, *Ètica a Nicòmac*

«Anomeno "transcendental" a tot coneixement que s'ocupa, en general, no tant dels objectes, sinó del nostre mode de coneixement dels objectes, en la mesura que aquest ha de ser a priori. Un sistema d'aquests conceptes es diria "filosofia transcendental". Però, una vegada més, aquesta filosofia és massa cosa per a començar; doncs, si es té en compte que una ciència així hauria d'incloure de

manera completa tant el coneixement analític com el sintètic a priori, el seu abast és massa ampli en relació a la nostra intenció, ja que no hem d'estendre l'anàlisi més enllà del que resulta imprescindiblement necessari per a copsar els "principis" de la síntesi a priori en tot el seu abast, que és exclusivament el nostre assumpte. Aquesta recerca, que no podem anomenar pròpiament doctrina, sinó només crítica transcendental, perquè no té com a propòsit eixamplar el coneixement, sinó només redreçar-lo, i que ha de subministrar la pedra de toc del valor o de la manca de valor de tots els coneixements a priori, és allò del que ara ens ocupem.»

I. Kant, *Crítica de la raó pura*

PART 2. Preguntes

2.1. Reflexió crítica sobre un tema de la història de la filosofia en relació amb el tractament que alguns autors n'han fet (2 punts)

Tema: «El pensament filosòfic com a activitat política en la filosofia antiga». Heu d'establir una relació amb algun autor de la història de la filosofia.

2.2. Reflexió crítica sobre un tema de la història de la filosofia en relació amb temes i problemes de l'actualitat (2 punts)

Tema: «Concepcions de la veritat en la filosofia contemporània». Heu d'establir una relació amb algun aspecte de l'actualitat.

2.3. Responeu una, i sols una, d'aquestes dues preguntes (2 punts)

a) Comparau la concepció de Hume de les idees amb alguna altra concepció de les idees de la història del pensament.
b) Comparau el concepte de metafísica de Kant amb alguna altra noció de metafísica de la història del pensament.